

סעודת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהי לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 53

פרשת פקודי

מכרכים חודש ניסן

שנת ה'תשפ"ה

שם, התיישב הראש ישיבה והתחיל קצת

לשוחח עם האורחים. ובאותו זמן הוא לקח את

האחריות על הילדים שיהיו מסודרים. הראש ישיבה אמר לבנו

הקטן: "אתה תשב על ידי ותעזור לי לחלק את הקרחונים" (עומדים

עדיין לפני לחלום בכלל שיש קרחונים).

הראש ישיבה התחיל לשיר עם הילדים הקטנים:

"טיריאטאטיי, טיריאטאטיי, שבת כבר כאן, שבת, שבת, האבא

עושה קידוש", וכן הלאה, אחר כך הוא אמר: עכשיו אני הולך

לשיר דבר חדש: "שבת, אוי שבת, האבא מחלק קרחונים",

הילדים מאוד אהבו את זה, היה שמח. ילד אחד ביקש חלה,

נתן לו הראש ישיבה חתיכת חלה שנשארה מאתמול. אחר כך

ביקש עוד ילד חלה והוא נתן לו, והוא גם נתן להם רוטב עגבניות

שהיה כבר מוכן על השולחן.

בהבוק יין להרבה שבועות

כשאשתו של הראש ישיבה הגיעה עם הבנות, הראש ישיבה

הראה להם שיישבו, והראש ישיבה מילא את הגביע עם יין

(שמבבוק אחד מספיק להרבה שבועות) ועשה קידוש. ושלח יין תחילה

לאשתו, ואחר כך מזג לכוסיות בשביל כולם, ובשעה שמזג

לכוסיות אמר את השמות שלהם למי הוא מוזג עכשיו, ולזוגות

שהיו שם, אמר פעמיים את שם הבעל, לדוגמא: שלמה שלמה,

אברהם, אברהם, ושלח עם הילדים לכולם, חוץ מאלו שעמדו

קרובים שלאילו הוא הראה להם לקחת לבד.

וזה יצא כך שהאברכים שקיבלו ראשונים, קיבלו יין, ואחר כך

כשהתרוקן הכוס הוא מילא את זה עם מיץ ענבים, כך שהילדים

קיבלו כבר רק מיץ ענבים.

הראש ישיבה ציווה לילדים הגדולים שלו שיכנסו למטבח

לעזור לאמא, שהיא תוכל להיות עם האורחים, ולא תצטרך

להיות במטבח.

לחכות לאשה

הראש ישיבה הכריז: "כולם באים ליטול ידיים", והראש

ישיבה בעצמו נטל את ידי כל הילדים הצעירים, ואחר כך הראש

סיפור מתפילה

בשבת נחמו תשפ"ד שעבר עלינו לטובה רציתי מאוד להיות

בקדיה, ולאכול את הסעודה אצל הראש ישיבה שליט"א,

זה לא היה נראה שאני יוכל, אבל כמו שרבינו הקדוש הרי

נתן לנו מתנה נפלאה מאוד, והיא לבקש על כל דבר מהשם

יתברך, ובאמת ביקשתי מהשם יתברך שאזכה להיות בקדיה

ולאכול סעודה אצל הראש ישיבה. וכך היה, השם יתברך

עזר לי שהיה לי את הזכות להיות שבת בקדיה, וגם לאכול

את הסעודה אצל הראש ישיבה, מעין עולם הבא יום שבת

מנוחה, פשוטו כמשמעו, זה היה אצלי נסיון חזק, ומהשבת

הזאת למדתי הרבה מאוד לחיים.

אנסה בעזרת השם להתחלק עם מה שראיתי בסעודה, ואני

מקווה שהקוראים גם יוכלו ללמוד מזה לעובדא ולמעשה,

להנהיג לבד בביתם עם הילדים סעודות נעימות, שזוהו

המטרה העיקרית של רישום הסעודות.

שבת בבוקר כשנכנסתי לבית של הראש ישיבה, הראש

ישיבה כבר היה בחדר השבת וחיכה לילדים, בסלון של הראש

ישיבה יש שולחן גדול, ובצד על יד הקיר היו מוכנים הרבה

כסאות מקופלות, הראש ישיבה לקח כסאות, פתח אותם והניח

כסאות על כל המקומות. וחישבן זה ישב כאן, הכיסא הזה

בשבילו, וכל מי שנכנס אמר לו הראש ישיבה איפה המקום שלו,

כמו כן לילדים הוא אמר: "היום תשב כאן על ידו".

היה לי מאוד מעניין לראות איך ראש הישיבה בעצמו מנהל

כל דבר. היה כבר על השולחן מוכן במגש חלות ולחמניות,

והראש ישיבה הניח אותם על המקומות, ואמר: "זה בשביל זה

וזה בשביל ההוא", ועשה את הכול לבד ובזריזות, והראש ישיבה

בעצמו ערך את השולחן. (באמריקה אומרים: הוא אחראי על הכול) הוא

לוקח את הדבר בידיים, הראש ישיבה אמר לילדים שיכניסו

כוסיות והוא הניח אותם על ידו.

דיבר מיד מהקרחונים

לאט לאט התחילו להגיע גם האורחים, הראש ישיבה קיבל

את כל אחד בסבר פנים יפות, ונתן לכל אחד את מקום הישיבה

שלו. היות ואשתו של הראש ישיבה ושאר הנשים עוד לא היו

ישיבה בעצמו נטל ידיים וישב וחיכה ברוגע עד שאשתו נכנסת.

אחר כך הסביר הראש ישיבה לאחד האורחים: "מחכים עם ברכת המוציא עד שהאשה נכנסת, כי אישה גם מחויבת עם כל הדברים של שבת, היא גם צריכה לחם משנה, ולכן מחכים עליה עם הלחם משנה".

בינתיים נטלו כולם ידיים, וכשנכנסתי חשבתי שהראש ישיבה כבר חתך את החלה, לא הבחנתי שהוא עדיין מחכה, בירכתי המוציא, והראש ישיבה הראה לי שאני יאכל, ולא לחכות עליו, ורמז לי עם הידיים שהוא מחכה עדיין לאשתו שתיכנס. (זה היה בשבילי תמונה מאוד חזקה, איך הראש ישיבה שברגל הוא לא נח לרגע, וישב כל כך רגוע ומחכה על אשתו).

הראש ישיבה עשה בקול ובנעימות ברכת המוציא, וחתך את החלה, חתך שתי פרוסות, בשבילו ובשביל אשתו (דרך אגב, הראש ישיבה נוהג לנגוס עם הפה את הנגיסה הראשונה מפרוסת חלת השבת, בשביל חביבות המצווה).

אחר כך חתך הראש ישיבה מהחלה הגדולה שלו לכל יושבי השולחן, ובאותו זמן הוא חישבן מי יעשה לחם משנה עם מי. היה מעניין לראות איך הראש ישיבה חישב את הכול, ועושה ברוגע כמה דברים בבת אחת, ומנהיג את הכול כמו פאזל.

אחר שווידא שכולם קיבלו מהחלה הגדולה שלו, ושכל אברך קיבל גם חלה כדי לשלוח לאשתו, אכל הראש ישיבה חלה עם סלט עגבניות, וביקש שיעלו את הרוטב לאורחים. אחר כך אכלו את הדגים.

שיעורי הטיפולים

הראש ישיבה ביקש בפרטיות מכל אחד מהאורחים שיגיד משהו. אחד האורחים היו משפחה מלייקווד, שעושים כל שבוע את הגיליון באנגלית, הראש ישיבה נענה לאשתו: "את שומעת, הם משקיעים בכל שבוע חמש עשרה שעות לעשות את הגיליון באנגלית, להביא אנשים אל הקדוש ברוך הוא".

הראש ישיבה אמר לו: "ישנם דברים שבעלון באידיש אפשר לכתוב, אבל כשמתרגמים את זה לאנגלית, צריכים לשים לב איך מתרגמים את זה, כי האנגלית אינו הולך רק לחרדים בני תורה, וצריכים לחשוב האם הם מבינים את זה, ואיך הם יכולים לקבל את זה".

"מחכים עם ברכת

המוציא עד שהאשה

נכנסת, כי אישה

גם מחויבת עם כל

הדברים של שבת,

היא גם צריכה לחם

משנה, ולכן מחכים

עליה עם הלחם

משנה".

"לדוגמא: בגליונות באידיש כתוב הרבה פעמים נגד מטפלים, האנשים שקוראים אידיש יבינו שמטפלים יכול להביא חורבנות גדולים, לשבור בתים יהודיים, להפריד ילדים שלא יכבדו את ההורים שלהם, וכדומה, אבל אצל אלו שקוראים רק אנגלית יש להם מבט אחר על מטפלים, אצלם אם תדבר נגד מטפלים הם לא יוכלו לקבל את זה, וצריכים לדעת איך לכתוב את זה, אפשר לכתוב שבאים להציע לך כאן טיפול טוב, טיפול של ברסלב, דרך קלה בטיפול, משוחחים ושופכים את הלב להקדוש ברוך הוא, אתה יכול להיות נגיש אליו כל הזמן, אתה יכול לספר לו הכול, זה יישאר סודי.

יש לרבינו גם טיפול שעושה שירגישו מאוד טוב, אומרים כמה פרקים משניות, וזה עובד אפילו אם היה לך יום קשה, המוח עייף, אם עושים את הטיפול של אמירת פרקים משניות, מתחילים להרגיש טוב עם עצמו, זה עובד כקסם, צריכים לכתוב את השפה שמבינים".

הראש ישיבה גם שוחח אתו, אם אשתו הולכת לאסיפת הנשים, ומי מכל המשפחות באים לשיעור, איפה מתקיימת השיעור, והראש ישיבה התעניין מכל פרט ופרט של אנשי שלומינו בליקווד.

לא יכולים? לא רוצים!

הראש ישיבה שאל אותו איך הוא התקרב, האברך סיפר על ידי מי הוא התקרב, אמר הראש ישיבה: "האבא של ההוא אומר דרשות בשבתות שמחזקים משפחות, ובשקט הוא בא להגיד לי שהכול מה שהוא אומר שם הוא לוקח מהשיעורים." והראש ישיבה אמר: "הרבה מאוד דרשנים ומגידי שיעורים שומעים את השיעורים, וכל החיזוק שהם אומרים הם לוקחים רק מהשיעורים, אבל זה כאב שלא אומרים בגלוי שהדיבורים באים מרבינו ומוהרא"ש, אם היו יודעים שהחיזוק בא ממוהרא"ש, היו כולם מתקרבים לרבינו, וכולם היו חיים חיי גן עדן".

אחד שאל: "מוהרא"ש עצמו הרי אמר שאם לא יכולים להגיד בשם אומרו בגלל מחלוקות, אפשר להגיד את הדברים אפילו בלי שם?" אמר הראש ישיבה: "לא יכולים? לא רוצים!"

הראש ישיבה שאל את האברך הזה: "מה לומדים בכולל שלך, והוא ענה: 'הלכה' שאל אותו הראש ישיבה: "פסקי תשובות? או טור בית יוסף?" והוא ענה שהוא לומד בכולל כזה שכן לומדים טור בית יוסף, כי איפה שהוא גר לומדים שם האברכים בדרך כלל גמרא, בצד גם לומדים משנה ברורה, ופסקי תשובות. והראש ישיבה פיאר את זה מאוד, ואמר מהרב הקדוש מבלז, שטור בית יוסף מביא ליראת שמים.

אברך אחד סיפר, שאתמול בשבת בלילה, הוא אכל אצל הדיין שליט"א, והדיין תישאל את כל אחד את מה הוא אוהב הכי טוב, והדיין אמר שהוא הכי אוהב את יום ראשון בשעה 9:59 כדי להתחיל: "אומר המחבר הקדוש" עם הניגון המתוק של התורה. אחד המחנכים באילן חיים סיפר: שכמה בחורים הלכו אתמול לעריכת השולחן בקאנטרי הסמוכה - ויז'ניץ. והראש ישיבה שאל אם התנהגו שם בדרך ארץ, והוא ענה שהוא ציווה עליהם להתנהג בדרך ארץ. והוא סיפר לראש הישיבה שהוא הלך עם הבחורים למקום כלשהו כדי לרחוץ את הבגדים אחרי תשעת הימים, והם ביקשו על זה מהשם יתברך, שהמקום יישאר ריק עד שהם מסיימים לכבס, וכך היה, וממש כשהם סיימו, הגיע קבוצה אחרת של אנשים כדי לכבס כביסה, והם עמדו והשתוממו איזה מבוגרים ובעלי דרך ארץ הם הבחורים של ברסלב, והראש ישיבה מאוד נהנה מזה.

האבא שלי שווה שתים עשרה מיליון וחמש ביליון!

הראש ישיבה נענה: "אני מודה להשם יתברך על הילדים היקרים שלי, עד כמעט שלושה שנים אחרי החתונה חשבנו שכבר לא יהיה לנו ילדים ועכשיו ברוך השם". הוא הראה על הילדים: "תסתכלו כמה טוב השם יתברך בשבילנו".

הראש ישיבה סיפר: שבאו להתפלל כאן כמה יהודים מודרניים, אחד מהילדים שלו עמד ודיבר איתם והסביר להם עם שפה שופעת: "אבא שלי שווה חמש בליון (עם בית) ועוד שתים עשרה מליון", האנשים פתחו את העיניים: "באמת?" והוא ענה "כן!" יש לנו שתים עשרה ילדים וחמש נכדים, והם שאלו: "אנחנו לא מבינים, אתה מדבר מכסף או מילדים?" אז הילד הסביר: "אצלנו בברסלב הילדים גם שווים (כסף גדול)".

הראש ישיבה התחיל לשיר את הניגון: 'טועמיה חיים זכו, כל הטעמים, טעם טעם טעם, מעין עולם הבא' תוך שהוא מוסיף חרוזים משלו: 'טייערע הערשי ווען דו שטייסט אויף אינדעפרי, די ערשטע זאך זאגסטו מודה אני, דערנאך נעגל וואסר אפ גיסטו, אלע טעמים...' 'הערשי היקר כשאתה קם בבוקר, הדבר הראשון אתה אומר מודה אני, אחר כך אתה נוטל נטילת ידיים, כל הטעמים... הילדים מאוד אהבו את הניגון והם התחילו לעשות חרוזים, כל ילד אמר בשקט לראש ישיבה חרוז, והראש ישיבה שר את זה בקול, בקיצור, היה שמח מאוד, כל אחד אמר דברים

בחרוזים, הראש ישיבה אמר כל מיני דברים שהילדים אוהבים לשמוע, לדוגמא: {"אויף דיין בייק פארסטו" און "דעם באשעפער דאנקסטו"}. "על האופניים אתה נוסע" ואת השם אתה מודה.

כשילד אמר איזה חרוז שמדבר מהשם יתברך, פיאר את זה הראש ישיבה ואמר את זה בקול, הראש ישיבה אמר גם חצאי חרוזים והנחה את הילדים שיגידו את חלקו השני של החרוזים, אחד החרוזים שילד אמר הוא: שמלכי ובלומי (שתי תינוקות אחת בת ואחת נכדה של הראש ישיבה) בכו ועוררו כל הלילה...

הבחנתי בעוד דבר, שאחד מהילדים של הראש ישיבה אהב מאוד לתופף על השולחן לכבוד שבת, והוא בדיוק ישב על יד הראש ישיבה כך שהראש ישיבה שמע אותו איך שהוא מתופף, הראש ישיבה אמר לו שיפסיק לתופף והוא ציית מיד. אבל אחרי כמה דקות הוא שכח והמשיך לתופף, הבחנתי איך הראש ישיבה מסתכל עליו ומתאפק כחצי דקה, הוא עשה את עצמו כמו שלא מבחין כדי שהילד יוכל להמשיך עוד קצת לתופף ולהוציא את עצמו, ואחרי כחצי דקה הראה לו הראש ישיבה שיפסיק. אחר כך בחרוזים הוא עוד פעם שכח ותופף עוד פעם. והראש ישיבה הכניס את זה מהר לאחד החרוזים, לדוגמא: {זמירות אזוי שיין זינגסטו, אויף מיין קאף האקסטו...} את הזמירות אתה שר כל כך יפה, ועל הראש שלי אתה דופק... ואחר כך הוסיף הראש ישיבה 'כל הטעמים, כל הטעמים'...

הביאו קרחונים, היה מספיק רק לילדים, והראש ישיבה אמר: יחזקאל'ע יתחיל את המשחק, בלשאלו: "מה אתה אוהב?" ועונים: "את הקדוש ברוך הוא אני אוהב!" ואחר כך שואלים: "מה אתה מעדיף?" ואומרים את הצבע שרוצים, אבל בפועל אחרי ששאל שנים או שלושה ילדים, הראש ישיבה חילק מהר לכל הילדים שלא כמו רגיל שעושים את המשחק עם כל אחד מהסועדים.

אחר כך שר הראש ישיבה עם הילדים הקטנים: {"אמאל, בין איך געגאנגען, אין א אידישע גאס, האב איך געטראפן, א איד"}, "פעם הלכתי ברחוב היהודים, ופגשתי יהודי", הראש ישיבה והילדים הכינו את הידיים לתת שלום עליכם עם ידיים הפוכות, כשהולכים לשיר: {"האב איך אים געגעבן, שלום עליכם"} "נתתי לו שלום עליכם", בפועל זה לא הצליח, הידיים לא השתלבו טוב, ומזה לבד כולם צחקו, הראש ישיבה אמר: "העיקר שהסעודה שמחה ברוך השם".

זמירות שמחות

שרו זמירות, כשהגיעו לשיר: "דרור יקרא" כיבד הראש ישיבה מישהו אחר בכל קטע שיקריא בסולו, לדוגמא הילד שר: "דרור יקרא לבן עם בת" וכולם שרו אחריו ביחד: "בת בת בת", "וינצרכם כמו בבת", "בת בת בת", וכך הלאה, וכשהגיע הקטע: "דעה חכמה לנפשך", במקום לשיר: "ך ך ך", הראש ישיבה שימח ושר "שחה שחה שחה".

לסיום: הרבה יותר ממה שאפשר לכתוב ראיתי בין השורות, רק אין לי פשוט את המילים להוציא את זה על הנייר, ובכל זאת אני אכתוב איך שהתבוננתי, מה שיכולים קצת ללמוד מזה, ולחכות את זה כל אחד לפי התכונות הנפש שלו.

(1) לנסות שהסעודה תהיה כמה שיותר נעימה, וכמה שיותר שמחה, שהילדים ירגישו שסעודת השבת היא דבר שמח, הראש ישיבה עושה ומדבר בכל מיני דרכים כדי שהסעודה תהיה שמחה.

(2) להחזיק ראש, ושיהיה לנו מטרה איך שרק אפשר בחכמה להכניס בילדים את הקדוש ברוך הוא, לא בדרך מוסר, רק בדרך נעימה מבלי שהילדים יתפסו שמתכוונים כאן על משהו, להכניס בצורה לא ישירה שתים שלוש מילים מהקדוש ברוך הוא, תפילה, אמונה, וכדומה, וכך זה חודר עמוק בראש של הילד, והמשחק ממשיך אחר כך הלאה, כאילו שלא רצינו כלום, ולא כיוונו לכלום.

(3) שניגש אל הסעודה עם "סבלנות", "אהבה" ו"בהערכה" גם לילדים, וגם לאשה.

(4) הילדים לא חייבים כל הזמן לשבת על המקום, רק מתחילים את הסעודה עם כל הילדים, קידוש, נטילת ידיים, המוציא, ובהתחלה של הדגים, אחר כך יוצאים הילדים מהחדר בעצמם כדי לשחק, ומדי פעם קוראים להם לחזור לשולחן, הראש ישיבה מתעסק עם הילדים כדי לחנך אותם, ולא משאיר אותם בהפקרות, ומצד שני החינוך הוא ברוגע ולא חייבים לשבת על המקום כל הזמן.

(5) לא קורה כלום אם מדי פעם בפעם פה ושם מדברים אל ילד בתקיפות, כשילד עושה עוול, או אם רוצים ללמד אותו דברים, אבל

בתנאי שרגע אחר כך כבר רגועים ושמחים בחזרה כאילו לא היה.

(6) לרדת אל הילדים, ולספר סיפור לפי השפה שלהם. אני מודה להשם יתברך שהתאפשר לי להיות בסעודה יפה כל כך, תודה לראש הישיבה על שהחיית אותי, ואל שאפשרת לי שאגיע לסעודה, ותודה לרבנית על הכנת סעודה טעימה כל כך, עם מאכלים כל כך טובים!

טעם טעם טעם טעם עולם הבא... כל הטעמים.

אחד מהילדים הסביר
עם שפה שופעת:
"אבא שלי שווה
המש בליון (עם בית)
ועוד שתים עשרה
מליון", האנשים
פתחו את העיניים:
"באמת?" והוא
ענה "כן!" יש
לנו שתים עשרה
ילדים וחמש
נכדים, והם
שאלו: "אנחנו
לא מבינים, אתה
מדבר מכסף או
מילדים?" אז
הילד הסביר:
"אצלנו בברסלב
הילדים גם שווים
(כסף גדול)".

חילקו ברכונים לכולם, כדי שיברכו מתוך ברכון! הראש ישיבה כיבד את האורח מלייקווד לברך על הכוס, והראש ישיבה נענה: "כי הוא עושה גליון כל כך יפה, אני נותן לו לברך על הכוס!"

אחרי ברכת המזון הביאו אגוזים, כולם ישבו בנחת אכלו אגוזים ושוחחו. הראש ישיבה אמר לילדים שיגידו בדיחות לאורחים, הראש ישיבה לחש להם כמה בדיחות שיגידו את זה, וכולם חייכו.

אחד מהבנים הנשואים גם אמר בדיחה, אמר לו הראש ישיבה שיקום ויגיד את זה עוד פעם בקול רם, שגם אמא תשמע.

הגרמנים כבר מזמן בפנים!

מישהו סיפר: שאחד הלך בשעה חמש אחרי הצהריים לאיזה קעמפ להפצה, והוא ראה שם בחורים מבוגרים עם פיז'מות יושבים שקועים בסמרטפון. הוא ניסה להפיץ, אבל אף אחד לא שם לב אליו, והראש ישיבה אמר: "כשכבר שקועים בסמרטפון זה כבר מאוד קשה, כי הראש לא פה", אחד הוסיף: "המגידי שיעורים לא יודעים כמה רחוק כבר נמצאים הבחורים, הם רבים על דברים מסוימים, והם לא תופסים שהבחורים כבר נמצאים הרבה רחוק מזה!"

אמר הראש ישיבה: "לא יוצא לי מהראש התמונה שראיתי בספר שאחד כתב מהמלחמה, הוא שם תמונה איך החיילים הרוסים עומדים עם אלות מעץ, והם מחזיקים את זה חזק, כדי שהגרמנים לא יוכלו להיכנס לפולין, ומהצד השני רואים עשן חזק, כי הגרמנים כבשו כבר מזמן את פולין עם המטוסים המתקדמים שלהם, הפולנים בכלל לא ידעו שיש מטוסים, הם חשבו שצריכים להילחם בידיים, כשבאותו זמן הגרמנים כבר היו מזמן בפנים, כבר מזמן הם הפציצו וכבשו את ארצם.

והראש ישיבה נעצר ורקד כמה דקות, וטהר ליבנו, ונשגב השם לבדו, ויצאו מהסעודה מאוד בשמחה.